

Heroicarvm Et Ecclesiasticarvm Quaestionvm Libri VI.

Sex libris prioribus universa Regalium, Iurisdictionis Ecclesiasticorum
Temporalis Et Constantinianae Donationis ratio discuritur ... contra
profanas & vanas cuiusdam Bodini novitates

De Satvrnino Permvttationis Beneficialis (Etiam Triangvlaris) - iure
Commentarius ad omnes Pontificum Constitutiones hûc pertinentes;
contra sceleratas & impias Ecclesasticorum beneficiorum mundinationes &
heriditarias quasi successiones

Epo, Boetius

Duaci, M.D.LXXXIIX.

87 Commendatio caret periculo Simoniaë.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61721](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61721)

propter incertitudinem præcipue dubiumque, lateatne re vera sub talibus resignationibus in fauorem simonia, an non: cuius dubij dissolutio, Pontificis approbantis vel non approbantis factò contingit: quando quidem si Pontifex admiserit resignationem, simonia cessat; si non admittat, simonia foret metuenda si nihilominus coram vel ordinario vel alio quocumque procederetur ad exequendum resignantis (nec tamen aliter quã pro tali vel tali resignantis) desiderium, quin & Carolus Molineus, vir alioquin in ecclesiam catholicam periniquus & maledicus, in resignationes istas in fauorem vehementer inuehitur, easque, præter & hereditaria successionis & ordinariorum collatorum defraudationis vitia, simoniacas esse censeret in commentario suo in Regulam Cancellariæ de infirmis resignantibus nu. 101. Sed omni pactione seposita longissimeque per ipsum resignantem reiecta, si quempiam commendauerit Episcopo, simpliciterque beneficium resignauerit, nihil peccauerit aut Episcopus aut resignator in illo commendato ad hoc beneficium prouehendo; quinimmò perhumaniter uterque fecerit, si modò commendatus ille beneficio non fuerit indignus. at verò, si resignatio conditionalis fuerit, id est in fauorem facta & non aliter, & Episcopus & resignator peccarent si ratio fauoris huius haberetur: Episcopus quidem, propter admissam & adiutam à se pactionem talem simoniacam; resignator, propter ipsam pactionem simoniacam. Vnde per-

87

Commendatio
caret periculo
Simoniae.

spicitur quantum referat an liberè prorsus ec-
clesiastica beneficia resignentur an verò pactio-
nibus interuenientibus. nam legem dicere be-
neficiorum resignationibus. i. spiritualibus a-
ctionibus, est improbum; sed Episcopo quem-
piam nudè tantum commendari per ipsum re-
signantem, nihil habet improbitatis. conditio
nempe seu lex inducit simoniam, iuxta Glossa-
graphum atque DD. in c. cum pridem. & in c.
pactiones. vlt. s. de pact. at sola nudaque com-
mendatio, nihil minus. qua in re satis cordatè
distinguenta iudicium Couarruiæ dicto lib.
1. variar. Resolut. c. 5. nu. 4. & 5. vehementer
desidero; Duareni palpitatione non fero, dum
discrimè inter hæc duo rerum genera tam cla-
rum & euidens vel nõ perspicit vel se non per-
picere simulat potiùs, dicto lib. 8. c. 2. quo-
modo beneficium eiurandum sit. Nam quod
attinet ad exempla quorùdam priscorum per
Duarenum allata qui certos successores in Epi-
scopatum sibi designauerint, ea nihil habent
cum beneficiorum resignationibus istis in fa-
uorem, commune; quandoquidem designa-
tiones illæ nihil aliud quàm commendationis
instar erant, non autem vel pactionis vel con-
ditionis & legis; vt apud Gratianum 8. q. 1. ple-
nè est videre. quod pro nostra communi que
fuit sententia, ne Diui quidem Petri, succes-
sorem sibi Clementem designantis, nominatio
innox ab ipsius Petri morte sortiebatur effectum,
sed post alios demum duos intermedios, Li-
tium videlicet atque Cletum, qui multis annis
d ij ponti-

88

Conditio seu
lex inducit
Simoniam.

89

Designatio
successoris in
dignitatem
quatenus ex-
cusatur; de
qua pluscu-
lum diceba-
tur in proce-
mo sub si-
nem. 5.

90

D. Petrus
quomodo suc-
cessorem sibi
constituerit
Clementem.